

Súd: Krajský súd Prešov  
Spisová značka: 18Co/130/2019  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8818200392  
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2020  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová  
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8818200392.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Babinovej a sudcov JUDr. Mariány Muránskej a Mgr. Miloša Koleka, v právnej veci žalobcu Prima banka Slovensko, a.s., Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: P. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXXX/XX, XXX XX B., o zaplatenie 2 589,63 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou, č.k. 3Csp/16/2018 - 108 zo dňa 10. apríla 2019 jednohlasne, takto

### rozhodol:

Potvrďuje rozsudok okrem výroku I. a II.

Žiadne zo strán nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

### odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol nasledovne:

I. Súd konanie pokiaľ sa týka žaloby žalobcu ohľadom zaplatenia 90,- eur s prísl. z a s t a v u j e .

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 2.647,68,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.735,36,- eur od 28.12.2017 do 26.07.2018, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.705,36,- eur od 27.07.2018 do 28.12.2017, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.675,36,- eur od 29.09.2018 do 19.10.2018, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.645,36,- eur od 29.10.2018 do zaplatenia, a to všetko v 200,- eurových mesačných splátkach, ktoré splátky sú splatné vždy do 25. dňa toho ktorého mesiaca na adrese žalobcu pod následkami straty výhody splátok, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku až do zaplatenia.

III. Súd žalobu žalobcu čo do zvyšku z a m i e t a .

IV. Žalobcovi sa p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 76 %, ktoré trovy je p o v i n n ý zaplatiť žalovaný a o ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. §497 Obchodného zákonníka, § 39, § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 1, 2, 5 a 11 Občianskeho zákonníka a § 1 ods. 2, § 2 písm. a) a b) zák.č. 129/2010 Z.z.

3. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že vzťah medzi stranami sporu je vzťah spotrebiteľský. Medzi stranami sporu nepochybne bola uzavretá spotrebiteľská zmluva. Pre takú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ. Zároveň konštatoval, že v súvislosti s tým, že Slovenská republika je členom Európskej únie, vyplýva pre ňu povinnosť plniť záväzky vyplývajúce

z tohto členstva a v tejto súvislosti poukázal aj na čl. 6 Smernice rady 93/13/EHS z 05. apríla 1993. Vychádzal z jednotlivých nárokov žalobcu, ktorý okrem nezaplatenej istiny požadoval aj vrátenie úrokov z úveru, úrokov z omeškania, preto považoval za správne a potrebné zaoberať sa jednotlivými uplatnenými nárokmi. Vychádzal zo žaloby, z ktorej vyplýva, že žalobca uplatnil nárok na zaplatenie sumy 2 589,63 Eur, ako nezaplatenú istinu. Žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 3 600 Eur, pričom žalovaný si neplnil svoje povinnosti riadne a v čas, z toho dôvodu žalobca pristúpil k predčasnému zosplatneniu úveru. Vzhľadom k tomu zistil koľko finančných prostriedkov žalovaný vrátil z poskytnutého úveru (išlo o celkovú sumu 1 970,10 Eur). Z nich len časť žalobca započítal na istinu, časť na úrok z úveru a časť na poistné. Vychádzal z dohodnutého úroku z úveru vo výške 15,9% ročne a v porovnaní s úrokovou mierou podobných úveroch v bankách v čase, kedy došlo k uzavretiu tejto zmluvy, teda v novembri 2015, činila táto 12,02%. Z takto zisteného porovnania dospel k záveru, že úrok z úveru v úverovej zmluve, ktorý bol dohodnutý medzi stranami sporu neprevyšuje mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami neprimeranou mierou. Dospel k záveru, že nárok žalobcu má na vrátenie istiny, úrokov z úveru do času predčasného zosplatnenia. Potom prináleží žalobcovi úrok z omeškania. Zamietol žalobu pokiaľ išlo o úrok z úveru po mimoriadnom zosplatnení, teda po období 27. 12. 2017 a v tejto súvislosti citoval viaceré rozhodnutia Krajských súdov v Trenčíne, v Prešove v obdobných právnych veciach. Úrok z úveru po zosplatnení, ako nárok žalobcu zamietol. Zároveň zamietol aj nárok žalobcu na poistenie s poukazom nato, že nebolo preukázané v konaní, že poistenie bolo dohodnuté so žalovaným individuálne, že žalovaný sa oboznámil pri uzavretí zmluvy o úvere aj s poistnou zmluvou a bol mu vysvetlený obsah tohto vzťahu a tiež účel takéhoto plnenia. Preto aj čiastkovú úhradu poistného zo strany žalovaného, ktoré bolo uhradené do podanej žaloby započítal do istiny. Vychádzal z výsledkov vykonaného dokazovania, kde zistil pomery u žalovaného a povolil žalovanému splatiť dlh v priznanej istine a úroku z omeškania v jednotlivých splátkach v 200 Eur mesačné, tak ako to bolo v minulosti dohodnuté so žalobcom v čase uzatvárania úverového vzťahu medzi stranami sporu. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 255 ods. 2 CSP, kde súd prvej inštancie zohľadnil čiastočný úspech žalobcu a čiastočný úspech žalovaného, vyčíslil výsledok úspechu žalobcu na 76%.

4. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca. Namietal predovšetkým zamietnutie žaloby v prevyšujúcej časti teda výrok III., a výrok IV. rozsudku. Vyčítal súdu prvej inštancie, že sa neriadil ustálenou judikatúrou pokiaľ ide o úroky z úveru a v tejto súvislosti citoval, tak Zákon o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 konkrétne § 16 ods. 1, tiež § 13 ods. 3., ako aj ust. § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka. Vychádzal z dôvodovej správy k zákonu č. 106/2014 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Pre žalobcu bolo rozhodujúce, že zák.č. 106/2014 nikdy legislatívne nebol prijatý. Následne v bode c) svojho odvolania citoval rozhodnutia Krajských súdov v Bratislave, Žiline, Banskej Bystrici, Nitre, Košiciach a v Prešove, kde v obdobných nárokoch bol priznaný úrok z úveru aj po mimoriadnom zosplatnení. Žalobca dominantne považuje za dôležité v tejto veci povedať, že úrok z úveru sa má platiť až do úplného splnenia dlhu zo strany dlžníka a nie je teda správny postup súdu prvej inštancie, ktorý zastáva názor, že tieto úroky z úveru patria žalobcovi len do mimoriadneho zosplatnenia. Preto navrhol zmeniť rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku, ktorom bola zamietnutá žaloba v prevyšujúcej časti a priznať mu aj 100% nárok na náhradu trov konania, vrátane zaplatených súdnych poplatkov.

5. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

6. Krajský súd v Prešove, ako súd odvolací podľa § 34 CSP prejednal rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 378, § 379, § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania ( a contrario § 385 ods. 1 CSP ) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Súd prvej inštancie dôsledne zistil skutkový stav a vec aj správne právne posúdil. Na týchto skutkových a právnych záveroch sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania.

7. Žalobca a žalovaný ako klient uzavreli dňa 02.11.2015 úverovú zmluvu podľa § 497 a nasl. zák. č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, na základe ktorej banka poskytne klientovi peňažné prostriedky za podmienok uvedených v úverovej zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach - Prima banka Slovensko, a.s. ( ďalej aj „VOP“), ktoré tvoria jej neoddeliteľnú súčasť.

8. V zmysle úverovej zmluvy bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 3.600 eur pri výške poplatku za poskytnutie úveru vo výške 108,00 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v 60 anuitných splátkach vo výške 87,41 eur, pri fixnej úrokovej sadzbe do splatnosti 15,90 % ročne, RPMN vo výške 19,04 % a priemernej RPMN vo výške 18,01 %. Termín splatnosti prvej splátky bol dohodnutý na deň 23.11.2015

a splatnosť úveru na deň 22.10.2020. V rámci základných podmienok bol dohodnutý aj poplatok za poistenie schopnosti splácať úver vo výške 2,14 eur mesačne. Celková čiastka, ktorú musí žalovaný zaplatiť bola dohodnutá vo výške 5.352,60 eur.

9. Listom označeným ako výzva na predčasné splatenie úveru zo dňa 27.12.2017 žalobca žalovanému oznámil, že došlo k predčasnej splatnosti celého úveru, nakoľko neplnil podmienky úverovej zmluvy podpísanej dňa 02.11.2015 a vyzval ho, aby jednorázovo uhradil banke celú zostávajúcu sumu úveru vo výške 2.801,96 eur najneskôr do 06.01.2018. Zároveň ho upozornil, že táto výzva je spolatnená sumou 30 eur.

10. Argumentácia žalobcu v odvolaní, že pri uplatňovaní nároku na úrok z úveru po jeho zosplatnení je potrebné vychádzať z ustanovenia § 565 Obč. zák. neobstojí a vo svojom dôsledku je účelová. Nie je pritom podstatné, že zo zmluvy o úvere ani nevyplyva, že by sa na úpravu práv a povinností účastníkov zmluvy mal použiť podporne Občiansky zákonník. Dôležité je to, že priamo úverové zmluvné podmienky obsahujú úpravu práv a povinností veriteľa (navrhovateľa) i dlžníka (odporkyňa) v situáciách, kedy dôjde k zosplatneniu úveru; preto nie je v danej situácii dôvod na subsidiárnu aplikáciu všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka. Aj vo vzťahu k tomuto odvolaciemu argumentu žalobcu možno konštatovať, že z dopĺňujúceho zdôvodňovania nároku na úrok z úveru po jeho zosplatnení zákonnými ustanoveniami v (inak veľmi) podrobných zmluvných dojednaniach neuvedenými, vyplýva nedostatočná jasnosť posudzovaných úverových podmienok.

11.

Informácia spotrebiteľa o úrokoch a poplatkoch o poistnom má podstatný význam z dôvodu, že prispieva k transparentnosti trhu a umožňuje spotrebiteľovi poznať rozsah svojho záväzku. Žalovaní ako spotrebiteľia však túto možnosť nemali, keďže výška úroku a poplatkov nie je uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere. (Porovnaj tiež uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo 245/2010) 15. Odvolací súd rešpektujúci výklad Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15. v zmysle ktorého článok 10 odsek 1 a 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS v spojení s článkom 3 písm. m) tejto smernice sa má vykladať v tom zmysle, že: zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v článku 10 odsek 2 uvedenej smernice musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči, poznamenáva, že aj napriek tejto skutočnosti musí byť zachovaná požiadavka dobrej viery v záväzkovo právnom vzťahu. Žalobca tvrdí, že niektoré náležitosti (poplatky) nie sú uvedené v zmluve, ale v ďalších dokumentoch, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Preto považoval rozhodnutie súdu 1. Inštancie za vecne správne.

12. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok v jeho napadnutej časti ako vecne správny potvrdil podľa ust. § 387 ods. 1,2 CSP.

13. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP t.z. v zmysle zásady úspechu v odvolacom konaní. Keďže žalobca v odvolacom konaní úspech nemal a žalovaný, ktorý bol úspešný v odvolacom konaní žiadne trovy konania súvisiace z odvolaním, prejednávaným odvolacím súdom nevznikli, odvolací súd rozhodol tak, že žiadnej zo strán nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

14. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy ( § 427 ods. 1 CSP).

Dovolať musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).